

RIMÓCI SPORTHÍREK

Rimóci sikerek a női labdarúgásban

Mindig öröm számomra, mikor egy rimóci, Rimócról induló sikertörténetet tudunk bemutatni, hát még akkor, ha ez egy olyan területen éri el valaki, amely nem kimondottan kap annyi figyelmet, elismerést, mint ellenkező nemű tábor. Igen, a női labdarúgásról van szó. S ezen a területen bizony Rimóc is büszkélkedhet képviselővel a 19 éves **Gál Enikő** személyében, aki a 2021/2022-es (Női NB II. Keleti csoport) szezonban már a Hatvan FC felnőtt csapatánál kezdte meg. Ennek apropóján kerestem meg Enikőt, hogy válaszoljon nekem pár kérdésre, aki szívesen tett eleget a kérésnek.

Hogyan jött a foci? Mi volt az első élményed a labdarúgással kapcsolatban, amire emlékszel, ami meghatározta a sporthoz fűződő viszonyodat?

- Pontosan én sem tudom, mikor határoztam el, hogy focizni fogok, ez inkább egy hosszabb folyamat volt, ami már 14 éve tart. Emlékszem egyik nap az óvodában megjelent Barna bácsi és megkérdezte tőlünk, hogy ki szeretne focizni? És a sok jelentkező fiú között ott voltam én is. Eleinte még csak egymás ellen, de pár év múlva a környező települések csapatai ellen játszottunk. Aztán 2012. június 4-én lehetőségem adódott megnézni a Magyarország-Írország mérkőzést, közel 10 évesen, szintén Barna bácsi által. Azt hiszem, ezt mondanám olyan emlékeknek, olyan embernek, ami és aki nagy hatással volt rám, hiszen abban a szezonban sikerült elnyernem az év játékos címet is. Ekkor már sejtettem, hogy nem csak egy fellángolás lesz ez.

Hol jártál iskolákba és milyen csapatokban játszottál?

-Iskolás éveim Rimócon a Szent István Általános Iskolában kezdtem, majd Páter Bárkányi János Katolikus Iskolában folytattam, ahol később le is érettségiztem. Közben sem hanyagoltam a sportot, csak nem tudtam hogyan tovább, valamint akkoriban (2014) hunyt el az edzőm is és idő kellett mire azt feldolgoztam. Hívtak utána több helyre focizni, de fiatalnak tartottam még magam és a tanulást helyeztem inkább előtérbe. Viszont egyre jobban hiányozni kezdett és egyik barátnőm többszöri noszogatása után beleegyeztem, hogy Balassagyarmatnál folytassam.

Itt voltam több mint egy évet, aztán csapat szinten átigazoltunk Hatvanhoz, ahol jelenleg is játszom. Először az NB1-ben szereplő U19-es csapatot erősítettem, viszont ettől az évtől már a felnőtt csapatban vagyok, általában középpályás vagy csatár poszton. Nem volt egyszerű megoldani az utazást, sem edzésre, sem meccsre, valamint az iskolát sem, de végül sikerült.

Kik voltak, akik segítettek neked ezen a pályán tovább haladni? Példaképek? Támogatók? Segítők?

- Mindvégig mellettem álltak a szüleim, a testvérem, az edzőim; Vincze Barna és Győri Tamás, aminek nagyon örülök.

Milyen terveid vannak a jövőben a sport, tanulás munka terén?

- Jövőbeli terveim közé tartozik, hogy folytatom a tanulást, dolgozom és ezek mellett továbbra is focizok.

Enikő, itt is köszönöm neked, hogy válaszoltál a kérdéseimre. Hatvanba az edzésekre és a mérkőzésekre elutazni már maga is egy nagy kihívás, hát még a pályán jól teljesíteni, ezért csak gratulálni tudok a kitartásodhoz, az elszántságodhoz, és a sikereidhez! Sok-sok év sérülésmentes, jó játékot kívánok neked, s az élet más területein is találj meg a számításaidat, mint ahogyan azt a foci terén tetted. Reméljük, a későbbiekben is beszámolhatunk majd Enikő futball-eredményeiről.

BVÁ

*/*a rimóci származású Varga Anna Édua (Burik Nikolett és Varga Zoltán lánya) szintén a Hatvan FC-t erősíti/*

Enikő csapattársaival a Hatvan FC-nél

RIMÓCI ÚJSÁG 25

Ára: 200,-Ft

XXVII. ÉVFOLYAM 11. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP Szent András hava 2021 NOVEMBER

„A halál itt kering fölöttünk, s bármikor végiünk lehet, vagy bármikor elveszíthetjük szeretteinket. De nem az előbb-utóbb bekövetkező halál a veszteség, hanem a meg nem élt élet és az elvesztegetett szeretet.” Szendi Gábor

Novemberi esős napok

Az elmúlt napokban az ismerőseim nagy része arról panaszkodott, hogy menyire nem szeretik ezt a novemberi, ködös nyirkos időt. A többedik egyetértő bólogatás után, csak elkezdtem gondolkodni: vajon valóban nem szeretem a novemberi borongós időt? Vagy csak megszoktam, hogy „nemszeretem” időszak ez a saras cipők, a hidegrázós reggelek és a korai sötétedés miatt. És minél többet járt a gondolatom azon, hogy miért nem szeretem a novembert, annál biztosabbá vált számomra, hogy mégiscsak szeretem! De mit is? A munkából hazatérve a korai sötétedést, mert akkor több idő van beszélgetni. A sütőtököt. A pirított dió illatát. Azt, hogy időben vacsorázunk, mert már nem bóklászunk az udvaron, mit is kéne még megcsinálni... A forró zuhanyt egy késői hazatérés után. Azt, hogy még nem kell szalancukrok és karácsonyi ajándékok után futni. A forró teát. Vagy a bort. A fahéjat, a mézet, az almát. A ködöt a hegycsúcsok tetején reggelente, mikor munkába megyek. Az óvatos közlekedést, mert a szokottnál is jobban kell figyelni egymásra. A csendet, a melankolikus dalokat. A lelassult életet, a borongós hangulatot, mert nem szabad mindig pörögni-égni...

Pihenni is kell, nemcsak testnek, léleknek is.

Kíváncsiságból kutakodtam az interneten, és a dalok szövegeibe rejtve a május és a december után a november bukkan fel a legtöbbször. Úgy látszik, van valami megmagyarázhatatlan vonzereje a novembernek. Bár nem dalszöveg, de egy kevésbé ismert Baka István vers sorával köszönténem a novembert, és vele együtt a csendes, ráérős órákat. Mert mint mindennek, ennek is megvan a maga ideje:

„Jöjj el hozzám, köd-peplumodban és Krizantém-öller, őszöm angyala! Lefordítottad fáklýádat, de ma - Bár kőpapucsban - a szívembe lépsz.

Lennék halottad, s úgy élnék veled, Ahogy gyökérrel él a föld, a víz; S bár szemgolyód fehér, akár a gipsz, Poromból támaszt föl tekinteted.

Jöjj el hozzám, november angyala! Halottak napja elmúlt, - élni kell! S ha élni kell, a kő is énekel,

S bódít krizantém-szirmod illata, - Halotti mécs, öröklét lángja tán? Mindegy! Fejem öledbe hajtánám.”

Kaluzsa Mónika

„Rimóc Községért” kitüntetett díjban részesültek:

- 1996. Bosits István (posztumusz díj)
- Bakóné Valkó Zsuzsanna
- Pócsik Sándorné
- Virág Vincéné
- 1997. Rimóci Rezesbanda
- Beszkid János
- 1998. Vincze Ferenc
- 1999. Kobela Andrásné
- Mócsány Istvánné
- Vincze Barna
- 2000. Beszkid Andor
- 2001. Holecz Ferenc
- 2007. Golyán Jánosné
- 2009. Vincze Nikolett
- 2010. Rimóci Újság
- 2014. Benkó Jánosné
- 2015. Székely Orsolya
- Rimóci Mária Csoporthoz egykori és jelenlegi tagjai, segítői
- 2016. Jusztin Péter Albertné
- 2020. Czombos József
- 2021. id. Bablana Ferenc (posztumusz díj)
- Varga Bálint

„Rimóc Községért” elismerő oklevelet vehettek át:

- 2001. Jusztin Péterné
- 2007. Beszkid Józsefné
- 2011. Árva Róbert
- 2017. Molnár Lászlóné
- 2020. Jusztin Istvánné
- 2021. Rimóci Háziorvosi- és Védőnői Szolgálat

- November 1. (hétfő)
- November 2. (kedd)
- November 5. (péntek)
- November 5. (péntek)

- November 15. (hétfő)
- November 28. (vasárnap) 15⁰⁰
- November 29. (hétfő)
- November 30. (kedd)

MINDENSZENTEK
HALOTTAK NAPJA
Zöldhulladék gyűjtési nap
Bursa Hungarica Felsőoktatási
Ösztöndíjpályázat benyújtási határideje
Házhoz menő szelektív hulladékszállítás
Keresztút átadás, szentelés
Házhoz menő szelektív hulladékszállítás
Önkormányzati tüzelőtámogatás
kérelmek benyújtási határideje

A Szociális Munka Napja alkalmából szeretettel köszöntjük a szociális ágazatban dolgozó valamennyi közalkalmazottat, munkavállalót és önkéntest. Köszönjük áldozatos munkájukat! a Rimóci Újság szerkesztősége

Rimóci Újság - Független falusi havilap.
 Kiadja: „Rimóc Községért” Közhasznú Alapítvány (3177 Rimóc, István király u. 15. Tel.: 06 30/687-5502 E-mail: rimociujsg@gmail.com)
 Állandó munkatársak: Bablana Ferenc, Beszkid János, Beszkid Jánosné, Burik-Vincze Ágota, Erdélyi Ferencné, Jusztin Péterné, Kaluzsa Mónika, Vinczéné Percze Gizella
 Az újság megjelenését támogatja Rimóc Község Önkormányzata.
 Az olvasói leveleket az eredeti mondanivaló tiszteletben tartása mellett szerkesztjük, stílizáljuk, szükség esetén rövidítjük. Kéziratot nem örzünk meg és nem küldünk vissza, a hirdetések tartalmáért felelősséget nem vállalunk! Az újságban megjelenő írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Ülésteremből

Rimóc Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2021. október 8-án 20:00 órától tartotta soros testületi ülését.

- Az első napirendi pont keretében a Testület megtárgyalta és jóváhagyta a Rimóci Nyulacska Óvoda téli zárva tartását [15/2021. (X.8.) határozat]. Az óvoda 2021. december 22. napjától 2022. január 2. napjáig zárva tart, az első nevelési nap 2022. január 3. (hétfő).
- A következő előterjesztés a Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíjpályázathoz kapcsolódott. A Képviselő-testület a 16/2021. (X.8.) határozatával jóváhagyta a programhoz való csatlakozási nyilatkozatot.
- A harmadik napirend alatt elfogadásra került a Kelet-Nógrád Térségi Hulladékgazdálkodási Társulás Társulási Megállapodás módosítása [17/2021. (X.8.) határozat]. A megállapodás módosítása Tar község csatlakozása miatt vált szükségessé.
- Rimóc Község Önkormányzata által alapított díjak, illetve elismerések adományozására érkezett ajánlásokat zárt ülés keretében tárgyalta a Testület. 4 határozat megalkotására került sor:
18/2021. (X.8.) határozat: „Rimóc Községért” díj adományozásáról
19/2021. (X.8.) határozat: „Rimóc Községért Elismerő Oklevél” adományozásáról
20/2021. (X.8.) határozat: „Az év aktív fiatalja” díjadományozásáról
21/2021. (X.8.) határozat: „Rimóc jó tanulója” cím adományozásáról
A díjak átadásáról és a díjazottakról külön cikk számol be.

Az ülésről készített jegyzőkönyv megtekinthető ügyfélfogadási időben a Rimóci Közös Önkormányzati Hivatal hivatali helyiségében (3177 Rimóc, Madách tér 1.)
dr. Rózsavölgyi Tibor jegyző

Önkormányzati tüzelőtámogatás

Rimóc Község Önkormányzata vissza nem térítendő egyszeri, elsősorban természetbeni vagy pénzbeli szociális célú tüzelő támogatást biztosít azon rimóci állandó lakcímmel rendelkező lakosok számára, akik - aktív korúak ellátására-, vagy - idős korúak járadékára-, vagy - települési lakhatási támogatásra jogosultak, vagy - családjukban halmozottan hátrányos helyzetű gyermeket nevelnek, vagy - családjukban három vagy annál több gyermeket nevelnek, vagy - 70 éven felüli, egyedül élő nyugdíjas feltéve, hogy a jövedelme az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 450%-át nem haladja meg azaz a 128.500 Ft-ot vagy - akiknek a háztartásában az 1 főre eső jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének 350%-át, azaz a 99.750 Ft-ot. Üresen álló, nem lakott ingatlanra támogatás nem kérhető. Egy ingatlanra támogatás csak egy alkalommal igényelhető. A támogatás megállapítása kérelemre indul, amely a Rimóci Közös Önkormányzati Hivatalban kérhető. A kitöltött kérelemhez mellékelni szükséges a kérelmező lakcímkártyájának másolatát, és a támogatásra való jogosultságot igazoló dokumentumokat. A tüzelőtámogatás mértéke a fatüzelésű rendszer esetén minimum 1 m³ tűzifa /ingatlan, gázüzemű rendszer esetén 25.000 Ft/ingatlan. **A kérelmek benyújtásának határideje: 2021. november 30.**

2021. OKTÓBER 8-ÁN KÖZMEGHALLGATÁS VOLT KÖZSÉGÜNKBEN

A közmeghallgatáson résztvevők

Gólyahír:

A nevem **Laczkó Dominik**

2021. október 22. napján,

13 óra 29 perckor jöttem a világra.

Súlyom 3440 gramm és 52 cm hosszú vagyok.

Szüleim: Karle Nikolett és Laczkó Tamás

Akiért a harang szól...

Kiss Sándorné

1930-2021

Lóci út 2.

Molnár Ferencné

1943-2021

Dózsa György út 3.

Mócsány Bertalanné

1939-2021

Nagykert út 30.

Balázs Istvánné

1940-2021

Szécsényi út 49.

Jusztin Istvánné

1933-2021

Lóci út 4.

Mócsány Sándor

1963-2021

Nagykert út 35/A.

Rigó Ferencné

1946-2021

Akácos út 5.

„Küzdöttél, de már nem lehet,
Csend ölel át és szeretet.
Csak az hal meg, kít felednek,
Örökké él, kít igazán szeretnek.”

Köszönetnyilvánítás

Ezúton mondunk köszönetet mindazoknak,
akik szeretett édesanyánk, nagymamánk

RIGÓ FERENCNÉ
(élt 75 évet)

temetésén részt vettek, utolsó útjára elkísérték, sírjára koszorút,
virágot helyeztek, és mély gyászunkban osztoztak.

Gyászoló család

Felhívás!

Felmerült egy ötlet, hogy régi imákat, rózsafüzéreket vagy fohászokat jelentetnének meg a Rimóci Újságban. Akinek birtokában van, és szívesen megosztaná, közzé tenné, szóljon, és felkeressük. Természetesen az eredeti anyagokat visszaadjuk. Leadni egyelőre az IKSZT- ben vagy a Védőnői Tanácsadóban lehet, és ha valakihez el kell menni érte, szintén itt jelezzen, és megbeszéljük a továbbiakat.

RIMÓCI SPORTHÍREK

Gál Enikő a 2014-es őszi Bozsik tornán Rimócon

A Hatvan színeiben

Értékeink most és mindörökké

Kezembe került egy könyvecske, kicsi keményítáblás telis tele olyan dolgokkal, amelyekkel mindannyiunknak rendelkezniünk kellene!

Lehet sokan megmosolyogják ezt a néhány sort, de csak pár perc csöndet kérek és olvassák fel a különböző bekezdéseket maguknak hangosan. Pár percig gondolkodjanak el azon, vajon én hogy állok ezekkel a tulajdonságokkal?

Azt gondolom sokan leszünk, akik egyformán értelmezzük a leírtakat. Különösebb rendszer nélkül vágjunk bele.

-MEGBECSÜLÉS

„Soha ne hagyd ki a lehetőséget, ha megdicsérhetsz vagy elismerhetsz valakit” (H. Jackson Brown)

Szerintem ezt mindenkinek gyakorolnia kellene. Nekem is.

-NYITOTTSÁG

„Tanulj meg mindenkitől tanulni” (Weöres Sándor)

Mi magas, átláthatatlan kerítést építünk házaink és magunk köré. Nézz körül!

-ELFOGADÁS

„Mi olyan együgyűen ítélünk” (Reményik Sándor)

Mindenkit megbírálok, senki sem elég jó nekem. Fogadj el másokat is szeretettel!

-TÜRELEM

„...türelem, jóindulat az élet mindennapos kellékei” (Tatiosz)

No ebből van a legkevesebb!

-BÍZTATÁS

„Légy kedves mindenkire, mert bárki, akivel találkozol, kemény csatát vív” (Philón)

Sohasem tudhatod mikor, mennyit segít egy kedves biztató, bátorító szó. Biztos lehetsz abban, hogy nagyon sokat segít, ha kimondod.

-BÁTORSÁG

„Nagy bátorság kell ahhoz, hogy egy ember fenntartás nélkül engedje szeretni magát” (Márai Sándor)

Ha valaki ad, fogadd el, ha valaki segít, fogadd el, ha valaki szeret, sohase mérleget!

-BIZALOM

„...kopogtatás nélkül bejöhet hozzám, de gondold jól meg, bántana, ha azután sokáig elkerülnél” (József Attila)

Ne halogasd embertársaidat meglátogatni, mert lehet, hogy késő lesz. Én már többször jártam így.

-EGYÜTTLÉT

„Létezik egy megfoghatatlan ajándék, amely többet ér mint bármi amit kézbe vehetünk” (Gary Chapman)

Semmit sem kell tenned csak légy ott, légy jelen akkor és ott, ahol szükség van rád!

-MEGHITTÉSÉG

„Ülünk egymással szemben, beszélgetünk” (Dsidá Jenő)

Hogyan is lehetne ez másképp. Ne keress olcsó kifogásokat, ülj le!

-ÖSSZEFOGÁS

„Bizony mondom néktek azt is, hogy ha közületek ketten egyet értenek a földön mindabban amit kérnek, azt mind megadja nekik az én Atyám” (Názáreti Jézus)

Keresztút, egyetértettünk, megadja, megadta. Igazat szólt az idézet.

-BARÁTSÁG

„A barátság igazi értelme amikor rádöbbsz, egy embertársad hisz és bízik benned” (Ralph Waldo Emerson)

Hát igen a hit és bizalom nélkül nem igen szokott menni. De azért te higgy és bízzál mert mások is ezt fogják tenni.

-HŰSÉG

„Várni tudtál rám, ahogy senki sem tudott” (Konsztantyin Simonov)

Szerintem nem szükséges magyarázni, hogy mit is jelent ez. De azért mindenki döntse el maga!

-MEGBOCSÁTÁS

„Bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen” (Pál apostol)

Örök igazság a Krisztust üldöző majd megtért Pál apostoltól. Kell ennél több?

-ŐSZINTESÉG

„Legyetek őszinték... amikor beszélek ne nézzetek a hátam mögé: az nyugtalanít” (Dsidá Jenő)

Nézz emelt fővel embertársad szemébe, mert ha nem, valami nagy baj van.

És az utolsó bekezdés.

-FOHÁSZ

„Uram tégy a béke eszközévé, hogy szeretetet vigyek oda, ahol gyűlölet van,...” (Assisi Szent Ferenc)

Szent Ferenc fohászait lehetne folytatni a sajátjainkkal. Próbáld meg, mi sül ki belőle!

Lehetnek olyanok, végigolvasva e néhány sort, akik még mindig mosolyognak. A mosoly is jó, mert a szeretet egyik fontos eszköze, ráadásul ingyen van. Tehát mosolyogj mert lehet, hogy holnap rosszabb lesz!

Beszkid János

Az „Élet fája” 2021. október 29. Rimóc

A Nógrád Megyei Rendőr-Főkapitányság kezdeményezésére a megye többi települése mellett Rimócban is elültettük az „Élet fáját”.

Golyán Gréta népdalcsokrával indítottuk az ünnepséget, majd ez után Hartmann Teréz tolmácsolásában Benedek Elek: Az öreg faültető éneke című versét hallhattuk. Ezt követően Bárnai Balázs rendőr alezredes, a Szécsényi Rendőrkapitányság vezetője, és a jelenlévők közreműködésével került sor az „Élet fája” elültetésére. Ezúton is szeretnénk megköszönni, hogy kis falunk is részese lehetett ennek a programnak. Óvjuk ezt a kis fácskát, hogy a felnövő nemzedék számára is sokáig megmaradhasson.

Benedek Elek: AZ ÖREG FAÜLTETŐ ÉNEKE

*Ragyogj, ragyogj még őszi napsugár,
Melengsd testét az elaggott földnek!
Szánd meg szegényt, óh nézzed, mily kopár,
Talán nem is zöldül ki soha többet.*

*Ragyogj, ragyogj még nyájas-szelíden,
A zord szelet kergesd a messzeségnek,
Hadd ültetek fát szépen, rendiben,
Oh, nem magamnak - az új nemzedéknek!*

*Ragyogj, ragyogj még, s azzal ne törődj,
Munkám örömét hogy aligha látom...
Jól tudják ezt a vén faültetők,
Oh, jól tudom én is, nap barátom!*

*Oh, jól tudom, hogy más szedi le majd
Édes gyümölcsét mind ez ifjú fáknak,
Örömet, hasznót nekem egy se hajt,
Fáradt testemnek sose adnak árnyat!*

*Mindegy! Te csak ragyogj, segélj nekem,
A zord szelet kergesd a messzeségnek,
Mi hasznom benne? - én nem kérdezem,
Csak ültetek a jövő nemzedéknek.*

Percze Roberta

Hartmann Teréz

Golyán Gréta

A faültetés...

A jelenlévők

„Adj vért és ments meg három életet!”

2021. október 10-én, vasárnap a Dr. Manga János Községi Házban Véradás volt, ami reggel 9-12 óráig tartott.

Összesen 26 véradó jelent meg, melyből 4 személyt szűrtek ki.

Ezúton is köszönjük minden véradónak, aki eljött és segített!

Percze Roberta

NYULACSKA HÍREK

„Hova futsz, te kicsi őz?
Oda, ahol várna,
ahol sárga falevél
búcsút int a nyárnak...”

Az idei ősz sok kellemes napot tartogatott ovisaink számára. Azért is, mert sokat lehettünk kint a szabadban, kihasználhattuk az óvoda udvarán megvalósítható tevékenységek sokaságát, és azért is, mert több lehetőség is adódott arra, hogy bár színházba nem járhatunk, helyben is megtapasztalhattunk hasonló élményeket.

A Balassi Bálint Megyei Könyvtár jóvoltából évente több alkalommal is fogadhatunk előadókat, akik ide rázsolják a színházat a mi ovinkba.

A Paramisi Társulat többször járt már nálunk, ismerjük őket, hiszen szécsényiek, tudjuk is, hogy mindig nagyon jó előadással jönnek hozzánk, de a mostani előadást szíjítva nézték a gyerekek. A kiskakas gyémánt-félkrajcárja című mesét adták elő, olyan újszerű, változatos, hangulatos, zenés, táncos, színvonalas formában, ami gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt tanító, élményszerű volt. Köszönjük Nekik! Reményeink szerint a Máltai Szeretetszolgálat szervezésében, „Mesekör” formájában újra találkozhatunk a csapat néhány tagjával.

A Máltai Szeretetszolgálat jóvoltából érkezik hozzánk majd több alkalommal is a „Mozgó játszótér”, amikor változatos játék lehetőségeket kínálnak a gyerekeknek az általuk biztosított eszközökkel. „Az újdonság varázsa” mindig hat, így örülünk, hogy erre is van lehetőségünk, az amúgy nem könnyű hétköznapi közepette.

Az októberi programok sorából, mostmár több éve a nagyobbaknak nem hiányozhat az '56-os emlékműnél való megemlékezés sem, ahol meghallgatjuk a Himnuszt és mécseseket helyezünk el, gyakorolva a megemlékezés alapvető formáit. Ezt a programot mindig összekötjük egy kis őszi játékos, gyűjtögetős kalandzással, amikor a Hagyományok Háza előtti domboldalon élvezzük az őszi napsütést. A TÉR adta lehetőséget majd télen is kihasználjuk szánkózásra, ha erre való idő is kínálkozik.

MINDEN ÉVSZAK SZÉP ÉS CSODÁLATOS, CSAK MEG KELL ÁLLNI ÉS ÉSZREVENNI AZ APRÓ ÖRÖMÖKET!

Igyekszünk gyermekeinket úgy nevelni, hogy szeressék és becsüljék meg falunkat.

*S ha odaérsz, ott maradsz
ősz őzikéknek?
lészel társa rozsdaszín
fünek, falevélnek?*

*Dehogy lészek! Szaladok
onnan is, tovább is,
vár énrám a január,
vár a Február is...” / Weöres Sándor /*

Páztorné Percze Gyöngyi

Nagyon szeretjük a Paramisi Társulatot

Megpróbáltunk egy kicsit szépen állni a Himnuszt hallgatva

A játék mindig öröm, különösen ha új eszközöket fedezhetünk fel

- Oké, anya. Nem kérdezzük senkit, nem mondunk senkinek semmit. Holnap eltemetjük a nagyit. Nem tudom, hogy ez az egész mennyire legális, félok hogy gyakorlatilag bűncselekményt követünk el, és ha ezért mindhármunkat bevárnak a sítire, szegény Gizi mama odafönt a nevetéstől vagy a szegénytől fog görcsöt kapni. Balázskám? Hozzáfűzni való?
- Nem, semmi. - Jellemző, ha problémamegoldásról volt szó, akkor anya hozta a problémát, Éva a megoldást, Balázs pedig az egyetértő szavakat.
- Hát akkor, anyukám, holnap temetünk. - Éva sírni szeretett volna, mert egy temetésnek meghatónak kell lenni, emlékekkel telinek, fájdalmasnak, de ez a szitu mindezt nem nagyon hozta. Szegény nagyit. Vajon most mit gondolsz? Gondol valamit, vagy neki mindegy ez az egész agyament akció? És anya? Anya mit gondolsz? Mit érzel? Anya...Óh, anya...

Másnap 10 órakor a család lecuccolt anyástól, kiskapástól, nagytól a 4. emeltről. A bérelt autó, úgy várt rájuk, mint Szent Mihály lova. Anya ragaszkodott, hogy egy órakor legyen meg a szertartás, mert a búcsúztató is akkor volt a mamának. Most teljesnek kell lenni az összhangnak. Mire kiértek a kiszalai temetőbe és megtalálták a sírt, Éva már teljes közönnyel kezelte a helyzetet. Azt képzelte, hogy ültetni jönnek. Így könnyebb volt. Meg borzasztóbb is. De essünk túl rajta, mondta. Bár ahogy kiderült a túlésés nem ment olyan könnyen.

- Anya, te mikor voltál itt legutóbb? -kérdezte Balázs, amikor a papa sírja felett állva szembeültek a helyzettel.
- Nyáron - mentette - a helyzetet anya.
- Ja, tavaly nyáron akartad mondani.
- Igen, de lehet, hogy azelőtt. Tudjátok, hogy milyen nehezen mozogok, meg a műtét is ugye.... A papa sírja vidéki klasszikus volt. Kettős sírhely, középen kereszt, és a sírhelyek földdel fedettek voltak. Olyanok, amikre a nénik muskátlit meg árvácskákat ültetnek. Csakhogy ezen nem muskátli volt. Hanem tuja. Fekvő tuja. Ami beborította a földes részeket. Egy árva tenyérynnyi hely sem volt a síron.
- Most mi a terved anya? Fát vágunk? -Ez Éva volt.

- Jaj, kislányom, ne legyél már ilyen! Megoldjuk... A család mindent megold. Éva pont ettől tartott, a megoldástól. Mert biztos volt abban, hogy anyának ötletei vannak. És nem akarta tudni őket, de nem volt menekvés. Anya már mondta is.

- Balázskám, te húzzad fel a tuja ágait, én ások, Évikém, te meg figyeld, hogy jön-e valaki. - Most komoly? Anyának az a legnagyobb problémája, hogy meglátja őket valaki? Éva arcáról anya leolvasott mindent.

- Kislányom, te mondtad, hogy ezt nem lenne nekünk szabad. Hát akkor figyelj, nehogy bajunk legyen belőle. - És Éva, mint az őrszem hátat fordított és figyelt, nehogy a temetőgondnok arra járjon, és fény derüljön mindarra, ami itt most bekövetkezik. Ép elég az, hogy erről hárman tudnak. Csinálta volna anya egyedül, de hát anya semmit nem csinál egyedül. Mindig ők intéztek mindent. Angliából a bankügyeit, Ausztráliából a nagyit házeladásának részleteit. Hát ebből ugyan, hogy hagyta volna ki őket! Szegény nagyit, nem biztos, hogy ezt akarta amikor az utolsó kívánsága elhagyta a száját! Amíg Éva az anyja miatti önsajnálattal gyakorolta, addig Balázs és Verus megvoltak a temetéssel. A hamvak mostmár végérvényesen oda kerültek, ahová a nagyit kívánta: a férje mellé, a szülőföldjére! Anya szipogni kezdett, sírdogálni. Zokogni. Éva zsebkendőket halászott elő a táskájából, mert anya nem látott semmit a könnyeitől.

- Jaj, gyerekek, gyerekeim... csak ennyit tudott mondani. Éva most sajnálni kezdte az anyját. Olyan magányosnak látta. Még nem látta ilyennek soha. Mindenki ilyen lesz, ha elveszíti az anyját?... Hazafelé az autóban anya csendes volt. Persze mire megérkeztek, már újra magára talált, és fecsegett.
- Gyerekek, ugye jó volt így, hiszem a mama csak ezt kívánta, hogy együtt legyen a család, amikor eltemetjük. Ugye, jól tettem mindent Évikém? Vagy rosszul gondoltam, gyerekek?
- Nem, anya, szerintem jól tetted, hogy így döntöttél. Éva nagyot sóhajtott, és könnyes szemmel simogatta meg anya arcát... Anyáét, akiért mindent megtett eddigi életében... És akiért ezek után is bármit megtesz...

Kaluzsa Mónika

Az utolsó kívánság

- Gyerekek! Szerintem most kellene megejteni... és itt Verus annyi szünetet tartott, hogy Éva azt hitte, be is fejezte a mondatot. Pedig arról volt csak szó, hogy nem tudta hogyan folytassa tovább. Nem igazán tudott jól kommunikálni. Senkivel. A gyerekeivel aztán abszolút nem.
- Mit kellene megejteni? Anya!?
- Hát a mama temetését. - Balázsnak megállt a kenyérszeletelő kés a kezében. És a falat a szájában. Épp zsíros kenyeret evett volna, ha az anyja el nem veszi az étvágyát. Évára nézett, és nyelt egy nagyot, bár a nézése elárulta, hogy a nővérétől várja a folytatást.
- Mondd, anya, te normális vagy? December 23-a van. Délután 3 óra. - Éva rögtön C-ről indította az anyjához intézett kevésbé sem megtervezett szavait. Anya ehhez értett. Sok mindenhez nem, de ahhoz, hogy a legcsendesebb és legpuhább pillanatokban előhuzakodjon a világ legabszurdabb helyzetgyakorlataival, ebben profi volt. Felülmúlhatatlan.
- Mégis, hogy gondoltad ezt, anya? És miért nem beszéltük meg ezt az egészet előbb? Együtt! Rohadtul nem értelek?!!
- Jól van, Évikém, nem kell mindjárt kiakadni - szólt anya. - Karácsony közeleg, tudod a szeretet ünnepe, nyugodjál meg! - Na, erre Éva olyan ideges lett, hogy futólag az is eszébe jutott, hogy kiugrik az ablakon. A csukott ablakon. Persze csak virtuálisan, de meg is tette. A mama 5 éve halt meg. Nem volt más óhaja, minthogy a családja körébe tegyék végső nyugalomra a hamvait. Csakhogy a nagyinak ezt a kívánságát ebben a családban olyan nehéz volt kivitelezni, mint Izraelben az arabokat összebékíteni a zsidókkal. Kizárt dolog. Ugyanis ha Éva jött haza Angliából, akkor Balázs biztos nem tudott, ha pedig Balázs ért földet magyarhonban, Évának nem adtak szabit. Vagy anya volt kórházban. A nagy hamvai azóta vártak a pillanatra, hogy együtt legyen a család. Márpedig a család most éppen együtt volt.
- Balázskám, szólj már valamit! - kérlelte anya, mert érezte, hogy nem tudja elmondani, mit is szeretne. Kezdett elcsuklani a hangja, amikor

ránézett a lánya kigúvadott szemére. Hát mit nem ért ez a lány? El kell temetni a nagy hamvait a kiszalai temetőbe. Ez volt az utolsó kívánsága: családja körében akart végső nyugalomra kerülni a szülőfalujában a papa mellett. Ennyi. Pont. Ez csak érthető, nem? Mit nem ért Évike? Mit beszéljünk ugyan meg? Most vagyunk együtt, hát most beszéljük meg. Előbb? Mikor, hát sosincsnek egy helyen!!! Mert a gyerekei persze azt hiszik, hogy az internet meg az okos telefon az megoldás. Hát márpedig azon keresztül akármilyen konferenciabeszélgetést vagy mit is folytatnak, nem lesz együtt a család. Ott nem lehet semmit megbeszélni. Anya legálabbis ezt így képzelte, de Éva tudta, hogy anya semmilyen fórumon nem tud megfelelően kommunikálni. Mivel gyakorlatilag nem kommunikál, hanem fecseg.

- És anya... -Éva kissé lenyugtatta magát. Szerinted mit tudunk tenni december 23-án délután? Kit hívjak? Önkormányzat? Temetkezési vállalkozó? És kinek kell szólni, hogy mi temetni akarunk, mondjuk december 28-án.
- Én úgy gondoltam, hogy holnap kéne eltemetni, Olyan szép lenne így az ünnepen. - Éva színe ezeknél a szavaknál változni kezdett, izzadt, a szeme levegő után kapkodott, amikor meghalotta az anyja terveit. Balázsnak sikerült lenyelni az elakadó falatot, mert mégis csak nekikezdett annak a jóféle magyar zsíros kenyérnek, és sikerült közben kigondolnia egy kerek egész mondatot.
- Anya, szerinted itt Magyarországon ezt csak úgy egy délután alatt el lehet intézni?
- Jaj, kisleány, mit kell itt intézni? Kimegyünk, és a hamvak egy részét mi hárman eltemetjük a nagyapád mellé. Nincs fagy! És a sír sem fedett. Hát itt teljes lett a káosz.
- Anya csak úgy el akarod ásni a nagy hamvait? Kicuccolni a csíkos szatyroddal meg a kiskapával, ásni egy gödröt nagyapa sírjára, és beleszórni a hamvakat, majd behúzni földdel?! Balázs azt szeretne volna tudni, hogy hol vannak a nagy hamvai, de nem mert csendet törni, Éva pedig semmit sem szeretett volna tudni... Addig volt nyugodt, mert minden válaszában anya újabb meglepetéssel szolgált.

ISKOLAI HÍREK

Csigabiga told ki szarvadat, ha nem tolod, összetöröm házadat!

Mi bizony nem törtük össze, hanem megettük!

Az úgy történt, hogy a Rimóci Szent István Általános Iskola 3. osztályosai október 6-án ellátogattak a helyi pékségbe, ahol Ocsovai Norbert bemutatta nekünk, hogy hol is készül az a sok finomság, amit tízóráira, uzsonnára kapni szoktunk.

Megnéztük azokat a gépeket, melyek a munkát segítik. Így láttuk a dagasztót, működés közben figyelhettük a nagy tésztából kicsi adagokat kiporciózó szerkezetet, a gombócokból lapos korongot formáló, majd feltekerő gépet. Megfigyelhettük a kelesztőt és az ötemeleteres kemencét.

Norbi bácsi bámulatos gyorsasággal készítette - fonta - 4 és 6 ágból a fonottkalácsot, megmutatta, hogyan kell formázni, ha kicsi tepsiben, s hogyan, ha nagy tepsiben szeretné kisütni. Azt is megtudták tőle, hogy aki pék szeretne lenni, annak a szakma csínját-bínját tanulással kell elsajátítania. Fontos az is, hogy ez a munka bizony korai keléssel jár, s jól kell bírni a nagy meleget is. A gyerekek nagyon érdeklődtek, fegyelmezettek voltak. Jutalmul mindenkinek készített Norbi bácsi egy igazi szarvacskás csigabiga brióst, amit meg is ehettek a gyerekek.

Pócsik Csilla

Irodalmi ős

Idén is megrendezésre került iskolánkban az Irodalmi ős elnevezésű program, melynek során a gyerekek Fekete István életével és munkásságával foglalkoztak csapatokban több órán keresztül. Az iskola minden tanulója készített illusztrációt Fekete István regényeiben és novelláiban szereplő állatokról. Készültek rajzok az ember és a kutya barátságáról. Nagyon szép, igényes munkák születtek. A rajzversenyen az alábbi eredmények születtek.

Alsó tagozat:

1. Baranyi Lionel (1. o.)
2. Lakatos Ramón (2. o.)
3. Csemer Emiliánó (4. o.)

A harmadik osztály színvonalas munkájáért különdíjat kapott.

Felső tagozat:

1. Csemer Fruzsina (5. o.)
2. Oláh Paulina (6. o.)
3. Suha Dominik (8. o.)

Az Irodalmi napló díjazottjai:

1. Spártaiak csapata (7. o.)
2. Feketénfehéren csapata (8. o.)
3. Boldogtalanok csapata (8. o.)

Gratulálunk az iskola minden tanulójának!
Munkájukat édességgel jutalmaztuk!

Huszkó Marianna

Országos népzenei találkozó Bonyhád

Több mint száz produkcióval neveztek a Halmos Béla Országos Népzenei Találkozóra, amelyet október 16-án és 17-én 19. alkalommal rendeztek meg Bonyhád. Az eseményre énekes-hangszeres együttesek, szolisták jelentkezhettek gyermek, ifjúsági és felnőtt kategóriában. A találkozóra 44 gyermek, 48 ifjúsági és 11 felnőtt népdal- vagy népzenei előadást vártak. Gréti ifjúsági kategóriában indult. A versenyt hagyományosan a Kárpát-medencei magyarság és a magyarországi nemzetiségek autentikus népzenejét megszólaltató amatőr előadók, népzenei iskolák növendékei számára hirdették meg. A produkciókat négytagú zsűri értékelt Eredics Gábor népzeneész vezetésével. A rendezvény első napján a Dűvő zenekar adott koncertet, és táncházat is rendeztek. A nagy múltú találkozót két évente rendezi meg a bonyhádi művelődési központ, névadója, a 2013-ban elhunyt népzeneész és népzene-kutató, Halmos Béla egyik elindítója volt a bonyhádi rendezvénynek. Gréti szombat délután énekelt palóc népdalokat. Az eredményhirdetésre vasárnap délután került sor. Nagyon jó értékelést kapott a zsűritől, aminek szívből örültünk, és amikor már másodszor - 2018-ban gyermek kategóriában is ezt az elismerést kapta - részesítették Kiemelt Nívó Díjban, teljes volt mindannyiunk boldogsága. Grétink kitartása és Kubinyiné Szabó Katalin tanárnő munkája meghozta az eredményt.

Golyánné Juhász Edina

Gratulálunk Golyán Grétának az újabb elismeréshez!

5 ÉVE MÁR...

/Megemlékezés/

Mikor október végén időszerűvé vált a következő Rimóci Újság tervezése, akkor tudatosult bennem, hogy november következik és hogy idén már 5 éve annak, hogy 2016. november 19-én, **Beszkid Andor** polgármester úr autóbalesetet szenvedett Rimóc-Szécsény között, és az életét vesztette. Most is tisztán emlékszem rá, hogy hol voltam és éppen mit csináltam, mikor meghallottam a szörnyű hírt, de gondolom ezzel sokan így vagyunk. Mégis, ez az 5 év olyan rövid időnek tűnik...

Amikor kerestem az ide illő gondolatokat, valahogy nem akart összeállni a mondandó. Nem egyszerű ez a feladat. Segítségként fellapoztam a 2016-os decemberi Újságot, melyben a szervezetek, barátok búcsúzásai olvashatóak. A 20 oldalból 12-t kitölt, és többen csak a következő lapszámba kaptak helyet. Mennyi helyről hiányzik azóta is meghatározó személyisége, tanácsai, előrelátása, vezetése...

Most csend van. Hiába kérdezzük; ezt vagy azt hogyan kellene csinálnunk? - nem érkezik válasz. Annyit tudunk tenni, hogy sírjára virágot viszünk, mécses gyújtunk, imádkozunk érte... meg magunkért is. Pórbáljuk valahogy kifejezni tiszteletünket és hálánkat, hogy ismerhettük, hogy tanulhattunk tőle. Valószínűleg a legtöbbszörnek van valamilyen története, mely bennünk él vele kapcsolatban. Egy rá emlékeztető szó, egy vicces történet, egy megtörtént eset, egy segítségnyújtás, egy példamutatás, egy tanítás. Hiszen tudjuk, hogy mennyi mindenben benne volt, hogy minden területet egyaránt fontosnak tartott, akár gyerekekről, fiatalokról-felnőttekről, akár hagyományőrzésről, vallásról, fejlesztésről, sportról, környezetvédelemről, oktatásról, polgári védelemről, egészségről, közösségekről, infrastruktúráról, faluról, térségről volt is szó, egyik sem hiányozhatott számára a komplex egészéből.

Ezeket a gondolatokat, eszméket, látásmódot, tudtuk-e hasznosítani, amelyeket tőle kaptunk útravalóul? Mert ezek azok, melyek tovább éltetik még azután is, hogy ő már egy másik „országba” költözött. Akkor végül is igen, érkezhettek még most is válasz tőle, ha ismertük valamennyire. Emléké-

nek tiszteletére és megőrzésére már állítottunk emléktáblákat a településen, most egy keresztút van készülöben. Ha rájuk nézünk, vagy majd ha végezzük a keresztutat - még ha aznap tele is van a fejünk mindenféle földi gonddal -, eszünkbe jut majd Andor(bácsi)ról egy-egy kedves emlék. Mert a tárgyak mit sem érnek, ha nincsen mögötte az ember, akár az, aki készítette, akár az, akire emlékezett.

2015. szeptemberében tartottunk egy Értéktár konferenciát, ahol a következőket mondta:

„...De amit a legfontosabbként el szerettem volna mondani, át akarok adni: hogy az érték önmagában, ha ember nincs mellette, az egy puszta papíron nyomott fekete-fehérség. Az érték, ha ember nincsen, akkor az nem válik igazából hasznossá, és hogy egy érték hasznos legyen az embernek, azt használnia kell, használnia szükséges. És hogyan találjuk meg a módját az értékeink hasznosításának? ... Ezt kell megtalálnunk a következőkben, a jövőben, hogy az a tudás, ami van, ... ha nem rögzítjük, elvész. ... Ezért nagyon fontos, hogy megőrizzük, hogy ha a jövőben szükségünk lesz rá, rekonstruálható legyen.”

Bárcsak az ő tudása is lejegyzésre, rögzítésre került volna. De hiszen rögzítésre is került valamilyen formában! Mindegyikünk kapott belőle egy-egy darabot!

Végezetül meg szeretném újra osztani Beszkid Andor gyászjelentésében olvasható idézetet, mely a Rimóci Újságban található:

„Ha emlegettek köztetek leszek, de fáj, ha látom könnyeteket. Ha rám gondoltok, mosolyogjatok, emlékem egy áldás lesz rajtatok.”

BVÁ

Egyébként... Detroit.

Egy időben az USA egyik legnagyobb városa, Michigan állam fővárosa volt. Az autóipar változása és belső viszályok miatt a lakosságának száma a harmadára csökkent. Szellemvárosként emlegetik.

Mitől szellemváros? Mert olyan mintha meghalt volna, és csak az emlékei maradtak volna hátra. Házak ezrei, gyárépületek, kórházak, templomok, középületek néptelenedtek el, városrészek ürültek ki, ahol a bűnözőkön kívül sokszor csak elvadult kutyák falkáival futhatna össze az ember, már ha járna arra bárki. Omladozó épületek okoznak szorongással teli furcsa érzést az emberben. Furcsa érzést, hogy itt mennyi élet volt korábban, mennyi munkát, energiát, akaratot és reményt áldoztak az itt élők ezért a rengeteg mindenért, ami most az ürességének súlya alatt roskad össze.

A helyi könyvtár, ami valamikor az egyik legnagyobb volt az államban, gyilkosságok helyszínévé vált, vagy holttestek rejtékhelyeként szolgált. Autógyárak, amiben több tízezer ember dolgozott, most ablaktalanul, kapuk nélkül, dülöngélő betonhalomként várja, hogy egyszer majd valaki talán feltakarítja. Otthonok. Rengeteg otthon, gyönyörű, százéves épületek, amiben biztosan több generáció felnőtt, amiknek minden zugából árad az „egykor otthon” érzés, hogy a sok apró részlet, a díszítések, a színek, a körítés mind idomuljon a családhoz, gyakorlatias és mégis szép lak legyen a benne lakóknak. És ilyen otthonokból van teljesen elhagyva sok száz, ezer. Akik itt éltek már messze laknak, sokszor eladni sem próbálták meg a családi fészket, mert volt, hogy az egész utca elköltözött.

A családi házak még jobban erősítik az emberben ezt a „valami nincs rendben” érzést, hogy ilyen nem lenne szabad, hogy megtörténjen. Amerikai álmom. Ahol minden szép és jó. Vagy csak előre szaladtak néhány évet. Érti az ember a történeteket, amik ide vezettek, de mi hiányzott, hogy ez ne történjen meg? A jelenlegi városvezetés a problémákkal szembenézve igyekszik mindent megtenni, hogy megállítsák a teljes elnéptelenedést, és talán visszafordítsák a folyamatot. Biztosan sokat lehetne tőlük tanulni, mivel nyilván tanulmá-

nyozták a helyzetüket, hogy mi az, amit most lehet tenni, és mik voltak azok a hiányzó „apróságok”, amik megakadályozhatták volna egy város halálát. Érdekes módon egyik fő projektjük az árván maradt házak lebontása.

De lehet ezen gondolkodni szabadabban is. Egyértelműen látszik, hogy az épületek, intézmények önmagukban képtelenek voltak megtartani a lakosságot. Az egység hiánya is egyértelmű jel, mivel az egyik legnagyobb probléma a faji zavarások voltak, a biztonság és a nyugalmas élet lehetőségének hiánya ugyanannyi embert üldözött el, mint a munkanélküliség. Mivel egy óriási városról van szó, az ember könnyen el tudja képzelni a ragaszkodás hiányát, a rengeteg ember között, akik ráadásul sok más helyről költöztek be a munkalehetőségek miatt, nem alakult ki erős kötődés a helyhez, településhez (?). Vagy ha volt is, nyilvánvalóan nem volt ez a kötődés olyan szintű, hogy megakadályozza az elvándorlást.

Vajon amikor a folyamat elindult, vagy amikor már javában zajlott, a város vezetése, vagy akár az emberek észrevették, hogy mi történik? Vagy nem volt ez elég drasztikus egy határ eléréséig? Vagy észrevették, de nem vették komolyan, esetleg nem is akartak vele foglalkozni? Vagy tették, ami tőlük telt, nem figyelve a nagyobb képet, hogy a konkrét katasztrófát mivel tudnák megakadályozni?

Mi észre vennénk hasonló jeleket, és tudatosítani tudnánk e, hogy mik azok a sarokpontok, amik ellensúlyozni tudnák az egyszerű, ésszerű döntéseket annak érdekében, hogy a mi településünkkel ez ne forduljon elő? Nincs viszont arany szabály, nincs biztos módszer, de aki más kárán nem tanul...

Egy óriási város drámája jól megjeleníti, hogy az érték az emberekben van. Egy emberben is, ha az épp annyit tesz, ami szükséges és jó. Az embereket kell megbecsülni és nem eresztetni. A közösségekre pedig ez hatványozottan, annyiszor értendő, amennyi tagja van. Őket kell fejleszteni. Nem a munkára, hanem a közös értékekre, a kultúrára, a közös pontra, a település értékelésére, őrzésére, megtartására. Nem lehet az épített infrastruktúra egyik részét sem az emberi infrastruktúrák, a közösségek elé helyezni. Mert ha közösség nincs bennem lehetek sok szintes, csillogó-villogó palota, mit sem érek.

Bablana Feri

LÉLEKFITNESS

2021. október 15-én a Balassi Bálint Megyei Könyvtár Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer támogatásával Dr. Nagyné Herczeg Aranka Lélekképzés előadást tartott a Dr. Manga János Községi Házban. A baráti hangulatú beszélgetés lelkiileg feltöltötte a jelenlévőket és mindenki pozitív gondolatokkal térhetett haza. Szó esett a lelki egészségünk fontosságáról, a stresszoldásról, arról, hogy ebben a rohanó világban mennyire fontos, hogy időnként megálljunk és időt szakítsunk saját magunkra is.

Köszönjük a lehetőséget, reméljük, mindenki hasznosítani tudja majd az előadáson elhangzott gondolatokat.

Percze Roberta

Dr. Nagyné Herczeg Aranka

Jelenlévők

Megemlékezés az '56-os forradalom és szabadságharcról...

2021. október 23-án délután 4 órakor gyűltünk össze az '56-os Emlékműnél, hogy felelevenítsük a forradalom és szabadságharc történetét és méltó módon emlékezzünk meg azokról a hősről, akik életüket adták a hazáért. Műsorunk elején Szoldatics Karolina és Szabó Lilla segítségével felidéztek az '56-os eseményeket és azok alakulását, majd Ocsovai Ramóna tolmácsolásában Márai Sándor – Mennyből az angyal című versét hallhattuk. Ezek után Szabó Vilmos polgármester úr osztotta meg a jelenlévőkkel az ünnepre szánt gondolatait. A közös ima után a helyi szervezetek elhelyezték az emlékezés koszorúit, majd a jelenlévők egy-egy méceszt gyújtottak az Emlékműnél tiszteletük jeléül. A műsor konferálásában Balázs Dorka volt segítségünk.

Ezúton is szeretném megköszönni azoknak, aki valamilyen formában hozzájárultak ahhoz, hogy idén is méltó módon tudunk megemlékezni hőseinkről.

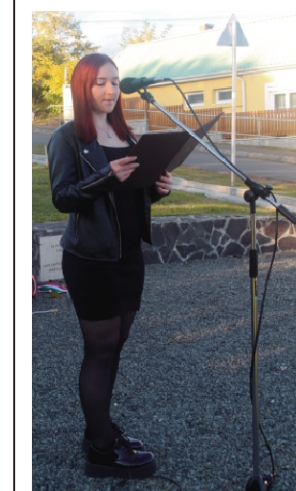
Percze Roberta

Szabó Vilmos polgármester úr

Szoldatics Karolina és Szabó Lilla

Balázs Dorka

Ocsovai Ramóna

Rimóc Községért kitüntetődíjban részesül: Varga Bálint a Rimóci Szent István Általános Iskola igazgatója Varga Bálint 1996-tól, azaz 25 éve aktív tagja az iskola tan-testületének. Fiatal testnevelőként szakköröket, focitáborokat szervezett, maradandó élményekkel gazdagítva ezzel diákjait. Szinte a kezdetektől elköteleződött Rimóc közösségi és kulturális élete mellett: nemzeti ünnepeinken szavaltával, jótékonysági báljainkon énekével, vagy amatőr színjátszókör tagjaként színesítette a műsorokat. Nőnap rendezvények, idősök farsangja nem múlhatott el úgy, hogy ő ne lett volna aktívan jelen. Technikai tudásával az ünnepségeken a hangosítás kivitelezését segítette. Tagja a Rimóc Polgárőr és Önkéntes Tűzoltó Egyesületnek, tagja volt a Rimóci Ifjúsági Egyesületnek, de nincs olyan intézményünk, civil szervezetünk, amelynek valamilyen módon ne segítette volna a munkáját. Nem kötelességből, hanem szívből segített, és segíti ma is. Hozzáállásán mit sem változtatott az a tény, hogy 2013-tól az oktatási intézmények nem önkormányzati, hanem állami fenntartásúak lettek. Előbb az intézmény igazgatóhelyettese, majd 2015-től az intézmény vezetője lett. Nehéz feladatkörét a tanulói összetétel duplán nehezítette. Ennek ellenére a tehetséges gyerekek támogatását sokszor saját szabadidejét áldozva, anyagi támogatással valósította meg. A tantestület egységben tartása, az iskola fenntartása nem könnyű feladat, de mindent elkövetett az iskola Rimócon tartásáért. Kollégáival a diákok nyári táboroztatását, nyaralását is megoldja, és ez a mai világban, az ilyen körülmények között élő gyerekek körében hatalmas vállalkás. Koordinálja, hogy az iskola életéről a Rimóci Újság hasábjain minden hónapban tájékoztatást kapjunk. Soha nem az elismerés motiválta, hanem a falu, az itt élő emberek szeretete. Ezek után azt gondolom, hogy Igazgató úr jó példája annak, hogy vérbeli rimócinak nem csupán születni lehet, hanem azzá is lehet válni.

Posztumusz Rimóc Községért díjban részesül: Bablena Ferenc 1946. március 20-án született Magyaréceken. Születését 3 lánytestvér követte, akiknek szigorú, de jó bátyjuk volt. Érettségit a szécsényi mezőgazdasági iskolában szerzett, ahonnan az esztergomi szemináriumba jelentkezett, melynek elvégzése után nem lehetett pap, ezért kántorképzőt végzett és családot alapított. 1975-ben kötött

házasságot Erdélyi Piroskával. Házasságuk ideje alatt 4 gyermekük született, Laci, Pisti, Feri és Piroška, akiket szigorú vallásos hitben neveltek párjával. Rimócon már a nyolcvanas évek közepén építkezésbe kezdtek, de igazi életük a faluban 1994-ben ideköltözésükkel kezdődött. Egy igazi palóc ember, családapa, kántor, énekes és táncos volt. Aktív tagja volt a közösségnek. Tekintete mindig kedves, mégis szigorú parancsoló és határozott volt. Sok embert elkísért imájával az utolsó útjára és sokszor hallottuk énekelni kedvenc búcsújáró helyünkön, a Szentkúton is. Búcsúkat vezetett, kántorkodott. Hangja élcesen tűnt ki a tömegből. Tagja volt a helyi tánccsoportnak, a hagyományörzés lételeme volt. Főszereplője volt a Székely Orsolya által Rimócról készített dokumentumfilmnek is. Résztvevője volt Karácsonyi Koncerteknek, a passióknak, de rendszeresen fellépett a Rezesbandával is. A búcsújáró helyek állandó résztvevője volt, legyen az Gyarmaton, Gyöngyösön, vagy az ország bármely pontján, de ezeken túl az ország számos pontján megfordult világi rendezvényeken is. Egyik nagy kedvtelése a rózsafűzér készítése volt. A 75. születésnapját sajnos már odaát ünnepelhette, mert a Mindenható magához szőlította. Bablena Feri bácsi egy igazi Rimóc hírnevét öregbítő közösségi ember volt.

Rimóc Községért Elismerő Oklevélben részesül: a Rimóci Háziorvosi Szolgálat élükön **Dr. Verbói Klára** háziorvosunk, **Juhász Vincéné** és **Pásztorné Utsi Andrea** aszisztensek, valamint a Rimóci Védőnői Szolgálat színeiben **Perczéné Mócsány Gyöngyi** védőnő.

A 2020. és 2021-es években a pandémia miatt nehéz és fáradtságos körülmények között nyújtott, folyamatos munkájukat és a magas színvonalú szakmai tevékenységüket szeretnénk megköszönni ezzel. Példával jártak elől mind az egészségügy, mind pedig a közszolgálat területén. Szabadidejük feláldozásával a hétvégeken is Rimóc község lakosságát szolgálták, éjt nappallá téve rendelkezésre álltak, nagyban hozzájárulva ezzel a Covid19 járvány elleni küzdelem sikerességéhez. Rimóc jó néhány lépéssel mindig az országos átlotottsági arány előtt járt, mivel az előbb említett személyek aknamunkájának köszönhetően Rimócon nem veszhetett kárba oltóanyag, Rimócra nem érkezhettek rosszkor oltóanyag, hiszen ők holtidőt nem ismertek. Köszönet és hála Nekik érte.

KITÜNTETETTEK: Bablenáné Mócsány Georgina, (bronz fokozatú elismerés a Köz Szolgálatáért) Juhász Vincéné, Dr. Verbói Klára, Varga Bálint, Perczéné Mócsány Gyöngyi, Pásztorné Utsi Andrea, Kovácsné Bablena Piroška

Rimóc aktív fiatalja elismerésben részesül: Szabó Lilla a tavaszi idénytől aktívan részt vett abban a kreatív csoportban, mely jeles napok, alkalmak előtt különféle dekorációk megalkotásával teszi színesebbé falunk életét. A munkadélutánokra szívesen jött, hétvégén, délutánonként, iskola után. Saját rajzeszközait és festékeit is használta, hogy az alkotások még szebbek legyenek. Anyák napi, húsvéti és szüreti dekorációk, rajzok dícsérték munkáját. Szüreti alkalmával a fehér háttér palóc virágai is az ő keze alól kerültek ki. Évek óta szívesen vesz népviseletet a szüreti felvonulásokra, így volt ez az idén is. Augusztus huszadikán segítőként osztott kenyeret a szabadterti misén. A falunap és szüreti rendezvényeinek előkészületeiben is részt vett, illetve a legutóbbi Kobak Egyesület által szervezett szemétszedési akcióban is ott volt.

Rimóc aktív fiatalja elismerésben részesül: Balázs Dorka évek óta szívesen ölti magára népviseletünket a szüreti felvonuláson, augusztus 20-ai megemlékezéseken is. Az elmúlt időszakban szavaltával színesítette több közösségi rendezvényünket is, többek között a jó tanulók köszöntését, a Szent István napi ünnepséget, melyen a kenyér osztásában is segítségükre volt a szervezőknek. Az idei falunap konferáló szerepét is szívesen vállalta. Mind a falunap, mind pedig a szüreti rendezvények előkészületeiben is részt vett, mozgósítva saját korosztályát is. Ott volt a falut szépítő dekorációk elkészítésekor is. Mindezt úgy tette, hogy a középiskolások közösségi szolgálatának munkaórái közé ezt egyetlen órában sem számolhatta el.

Rimóc aktív fiatalja elismerésben részesül: Oláh Bence egy olyan 25 éves fiatalember, akit az egész falu ismer, érthető módon, azért főleg a fiatalság. Tagja volt a Rimóci Ifjúsági Egyesületnek, sőt alkalmazottja is. Klubosként és

programszervezőként dolgozott a 147-es kamrában. Mindig azon volt, hogy programokat szervezzen és összehozza a fiatalságot. Szabadidejét nem sajnálva a mai napig aktívan részt vesz a falu életében, legyen az önkormányzati rendezvény, Falunap, Szüreti, vagy magán. Az Alvég-Felvég barátságos labdarúgómérkőzések egyik szervezője és évekig segítője volt a szépidőket látott megye egyes labdarúgó csapatunknak. A jelenlegi 147-es klub kialakításában is részt vett, ötleteivel, eszközeivel igyekezett jobbra tenni a helyet, hogy a fiatalok jól érezhessék magukat. Az alkalmankénti nyitvatartásában is jelentősen kiveszi a részét.

AKTÍV FIATALOK: Szabó Lilla, Oláh Bence, Balázs Dorka

JÓ TANULÓK: (álló sor): Kelemen Gergő, Holecz Martin, Erdélyi Szabolcs, Bagoly Gábor, Barna János (ülő sor): Bagó Fanni, Péter Fruzsina, Vincze Mónika, Jusztin Boglárka, Ocsovai Ramóna Mirabella, Golyán Gréta, Beszkid Valéria, Pásztor Andrea, Szoldatics Karolina, Balázs Dorka
A képről hiányzik: Dax Dániel, Dax József, Virág Martin